
Diari Oficial

---

del

Consell General

Núm. 11/2003 - 6 pàgines

Sessió extraordinària del dia 10 de juliol del 2003

El dia 10 de juliol del 2003, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 36/2003, que és el següent:

Punt Únic: Jurament o promesa de la Constitució de Mons. Joan Enric Vives Sicília, Bisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència de l'Excm. Sr. Joan Enric Vives Sicília, Copríncep d'Andorra, i dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sr. Patrick García Ricart
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Cándid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell

M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial, i Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Marcel Llovera Massana, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 17.10h)

El Sr. síndic general:

S'obre la sessió amb la lectura de l'ordre del dia.

Punt Únic: Jurament o promesa de la Constitució de Mons. Joan Enric Vives Sicília, Bisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra

Bé, moltes gràcies.

Procedirem, doncs, al jurament.

Si us plau, posem-nos drets.

Monsenyor Joan Enric Vives Sicília, Bisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, voleu procedir d'acord amb l'article 42.2 de la Constitució al jurament o promesa d'exercir les vostres funcions conforme a la Constitució?

Mons. Joan Enric Vives:

Jo, Joan Enric Vives i Sicília, Bisbe d'Urgell per la gràcia de Déu i de la seva Apostòlica juro exercir les funcions de copríncep d'Andorra d'acord amb la Constitució del Principat.

Que Déu m'hi ajudi!

(Aplaudiments)

(El Sr. síndic fa li fa el lliurament de la medalla d'autoritat)

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Si volen seure, si us plau.

Excel·lència,

Molt Il·lustres Conselleres i Consellers Generals,

Molt Il·lustre Sr. Cap de Govern,

Molt Il·lustres i Honorables Autoritats,

Senyores i Senyors,

Acabem d'assistir al jurament de l'exercici de les seves funcions d'acord amb la Constitució del Principat d'Andorra pel copríncep episcopal, Monsenyor Joan Enric Vives Sicília.

Per primera vegada aquest acte de jurament del copríncep, bisbe d'Urgell, es realitza dins del marc constitucional, un marc amb el que el poble andorrà va expressar de manera clara i ferma la voluntat de la continuïtat dels coprínceps com a cap d'Estat.

Excel·lència,

Des de la seu del Consell General estant, us dono la benvinguda, en aquesta sessió solemne i davant dels representants del poble andorrà i de les primeres autoritats que avui ens acompanyen amb el seu testimoni.

Aquesta ocasió és, igualment, la primera en què la successió entre dos coprínceps episcopals ja havia estat anticipada i resolta amb el nomenament d'un bisbe coadjutor al bisbe d'Urgell. Des de 2001, aquest gest ha garantit, així, que aquesta institució no conegui cap trencament en la renovació del seu cap.

Es tracta d'un fet de vital importància en l'esdevenir d'un Estat que gaudeix del privilegi d'haver creat un sistema polític propi, fonamentat tant en els valors democràtics, que li donen autoritat en la comunitat internacional, com en una història centenària amb l'aplicació pragmàtica d'un ordre institucional antic, unit de manera indissociable al copríncep.

Hem de preservar, doncs, la memòria grata per a tots els que van contribuir amb les seves aportacions a convertir en realitat el desig que el cap d'Estat no quedés vacant en les dues persones que l'exerceixen de forma indivisa.

Els coprínceps, el bisbe d'Urgell i el president de la República Francesa, convergeixen així en el títol III de la Constitució, la nostra norma jurídica suprema, on es declara que són iguals en els seus poders, els més alts de l'Estat.

La institució dels coprínceps, estimada i volguda per aquest poble, ha conegut en el curs dels seus set segles d'existència, 57 bisbes d'Urgell, que des de Pere d'Urg, el 1278, fins avui han sigut coprínceps d'Andorra. Voldria recordar aquí a Monsenyor Joan Martí Alanis, arquebisbe *ad personam*, predecessor vostre, Excel·lència, i que ha exercit el càrrec de copríncep durant 32 anys, un dels períodes més llargs en l'exercici del copríncep.

Recollint, i fent nostres si m'ho permeten, les paraules del nostre copríncep francès, Jacques Chirac, l'antic copríncep Joan Martí Alanis ha tingut un paper principal en l'evolució institucional, en el respecte de la tradició andorrana, amb l'interès que el Principat s'incorporés a la modernitat.

Mercès a l'impuls i activitat que els coprínceps i el Consell General van desplegar a l'entorn de la més profunda reforma andorrana, avui les responsabilitats que l'Estat andorrà ha adquirit tant internament, com també en l'àmbit internacional, requereixen una perspectiva nova, serena, però sensible i activa per encarar

les circumstàncies permanentment canviants del nostre món, i sobretot, per preparar el demà.

Excel·lència,

Andorra vol i mereix una societat encara millor, més justa, equilibrada i preparada, per donar solució tant als reptes interns com als que es plantegen a la comunitat internacional, reptes que han de servir per avançar com a país, alhora que permetre que individualment cada ciutadà progressi, emprant amb eficàcia, respecte i adequació els nostres propis recursos.

El benestar assolit pel nostre país ens compromet a seguir en aquesta vigilància i a insistir en la reducció de desigualtats i en el respecte del llegat històric, construït pas a pas, que ens han anat deixant tantes generacions. Voldríem que en el futur, les ciutadanes i els ciutadans d'Andorra que avui s'estan educant siguin generacions actives, que puguin gaudir de prosperitat, que siguin emprenedores i solidàries, i que esdevinguin una referència de valors i de democràcia.

En el curs dels darrers deu anys, s'han dut a terme en el nostre Estat canvis legislatius substancials que han afectat gairebé tots els àmbits de la societat andorrana. No obstant això, aquests canvis s'hi han integrat amb la confluència dels principis propis dels Estats moderns, però sense perdre mai de vista la nostra dimensió i amb una projecció que s'ha dilatat en el temps i sobre la que es fonamenta la nostra essència d'Estat, i de la que els dos coprínceps, Vós i Jacques Chirac, n'assumiu la més alta representació.

Excel·lència,

En aquesta cerimònia solemne, però amb la senzillesa que els costums andorrans confereixen als actes, heu manifestat a través del vostre jurament davant del Consell General, la vostra voluntat d'exercir les funcions que us són pròpies d'acord amb la Constitució, i doncs, el compromís amb els procediments i valors constitucionals, donant eficàcia a la nominació que va prendre forma el proppassat 12 de maig, i a l'estabilitat de la institució, que figura entre les més antigues d'Europa, com a cap d'Estat del Principat d'Andorra.

Us desitjo encert en les vostres responsabilitats al capdavant de la institució que simbolitza i garanteix la permanència, la continuïtat i la independència d'Andorra i us oferim el nostre suport i la nostra lleial col·laboració en tots els afers de l'Estat.

Visquin els coprínceps! Visca Andorra!

(Visca!)

(Aplaudiments)

Mons. Joan Enric Vives:

Molt Il·lustre Sr. Síndic i Molt Il·lustre Sr. Subsíndic,

Molt Il·lustres Conselleres i Consellers Generals,

Molt Il·lustre Sr. Cap de Govern,

Molt Il·lustres i Honorables Autoritats,

Senyores i Senyors,

Com tants bisbes d'Urgell en el decurs dels segles, he vingut a aquesta centenària i venerable Casa de la Vall a jurar l'exercici de les meves funcions de copríncep d'acord amb la nostra Constitució. Els meus predecessors en el Bisbat d'Urgell no vingueren mai a rebre vassallatge, sinó a jurar el seu acatament i el seu sotmetiment als privilegis, preheminències, prerrogatives, usos i costums d'Andorra, segons la fórmula del Manual Digest. Aquesta expressió del nostre clàssic del segle XVIIIè comprenia el conjunt de drets i llibertats individuals, econòmics i socials que amb el jurament es reconeixen com a principis ordinadors de la vida col·lectiva i condicionants de l'exercici del poder públic del copríncep i que, com diuen els textos andorrans més antics, tenien com a finalitat garantir als andorrans un estatut de llibertat i de seguretat "*ut libertius et securius habitent in vallibus*".

Em sento hereu d'aquesta tradició, que té en Sant Ermengol, bisbe d'Urgell, l'origen i les arrels de vertebració espiritual, material, cultural i social d'Andorra, així com de l'Església d'Urgell, en la qual exerceixo el meu episcopat, que al llarg de la història ha maldat sempre per la identitat i la independència d'Andorra.

Després de la Constitució de 1993 el sentit del jurament del copríncep episcopal conserva els mateixos continguts essencials. Es tracta de reconèixer que "la dignitat humana és intangible i, en conseqüència, de garantir els drets inviolables i imprescriptibles de la persona, els quals constitueixen el fonament de l'ordre polític, la pau social i la justícia", així com de reconèixer que la "Constitució vincula a tots els poders públics" i, consegüentment, al copríncep, els poders del qual deriven d'ella.

Permeteu-me que reti ara aquí, com també ho acaba de fer el Molt Il·lustre Senyor Síndic, un sentit homenatge a la tasca sempre intel·ligent i plena d'esperit de servei que el meu antecessor l'arquebisbe Joan Martí i Alanís ha tingut durant més de 32 anys al servei del poble andorrà i a qui tant devem per al bon èxit del procés que culminà en l'aprovació i refrendament de la nostra Constitució.

A ell tot el meu reconeixement.

Agraeixo a aquest Consell General que hagi acordat que vingués jo aquí a la Casa de la Vall, perquè és així com es fa més palès el meu anhel de prestar aquest meu jurament, per mi mateix, i davant dels qui, elegits pel poble andorrà -en el qual en el poble resideix la sobirania del Principat -com diu l'article 3 de la Constitució-, exerciu les funcions sobiranes de legislar i d'impulsar i controlar el Govern.

En el decurs de la història, el poble andorrà s'ha lliurat constantment a ser present i a ser actor de l'evolució del país. Ni els sobirans ni els senyors en l'edat mitjana no menystingueren mai la institució popular, l'Assemblea de les Valls, coneguda com "*omnium hominum universitatis omnium parrochiarum omnium vallium de Andorra*", -l'acord de 6 de maig de 1275-, sinó que potenciaren la seva funció i li donaren l'impuls definitiu amb la creació del Consell General de les Valls el 1419, constituint la primera assemblea representativa del poble andorrà, com ho és també avui aquest Parlament que expressa la representació mixta i paritària de la població nacional i de les 7 parròquies.

En l'evolució i configuració de les institucions del Principat els coprínceps i els representants del poble andorrà han cercat permanentment les vies del diàleg, l'entesa i el pacte, els quals són com la infraestructura sobre la qual s'implementa cadascuna de les seves fites més representatives: des de les donacions dels comtes d'Urgell del segle XIIè, origen del senyoriu episcopal, fins a la vigent Constitució del Principat, passant per les concòrdies entre els andorrans i el bisbe del segle XIIè, les del segle XIIIè entre els andorrans i el comte de Foix, preludi dels Pareatges, la creació del Consell General de les Valls en el segle XVè i les seves reformes posteriors en el segle XIXè i XXè, amb l'adopció plena del sufragi universal.

Així també la nostra Constitució, refrendada el seu dia per la majoria del poble andorrà, és fruit d'una negociació duta a terme pels seus

representants i els representants dels coprínceps, per mitjà de la qual s'assolí un acord de totes les tres parts sobre les condicions essencials volgudes per cadascuna d'elles per a la nova configuració constitucional del Principat.

La voluntat del poble andorrà entorn a la institució dels coprínceps, expressada novament, en refrendar la Constitució del Principat, i el respecte dels pactes constitucionals em permeten assumir les funcions de copríncep d'Andorra sense situar-me en contradicció amb la meva condició de bisbe de l'Església Catòlica. És així com jo puc continuar mantenint el servei que la Mitra d'Urgell ha prestat al llarg dels segles a l'existència, la identitat i la independència d'Andorra. I és així com jo puc esperar que s'acomplirà la previsió que la Constitució estableix quan proclama que "garanteix a l'Església Catòlica l'exercici lliure i públic de les seves activitats i el manteniment de les relacions de col·laboració especial amb l'Estat d'acord amb la tradició andorrana" -segons l'article 11.3 de la Constitució. Aquesta col·laboració enfondeix les seves arrels més enllà del terreny comú de les relacions entre l'Església i els Estats, arribant, per tradició secular i per voluntat renovada del poble andorrà, fins a configurar la relació singular i única de la institució andorrana del Cap de l'Estat amb el Bisbe d'Urgell, tal com queda recollit en el títol III de la nostra Constitució. I aquesta col·laboració especial és la que desitjo que els andorrans i les andorranes, les institucions i les autoritats, i totes les forces socials... totes, mantinguin sempre de cara al copríncep episcopal i a l'Església d'Urgell.

En aquest moment solemne, en què juro exercir la funció sobirana, que, per voluntat del poble andorrà m'encarrega la nostra Constitució, vull expressar alguns dels sentiments i algunes de les conviccions, que de ben segur compartim.

La Constitució del Principat en el seu article 44 assenyala els coprínceps com a "símbol i garantia de la permanència i continuïtat d'Andorra, així com de la seva independència". Sóc conscient que és al voltant d'aquesta institució que Andorra ha mantingut i renovat al llarg de la història la seva identitat i dignitat com a poble, la seva independència i la seva sobirania. Alhora, ha estat al voltant d'aquesta institució que el nostre país ha refermat cara endins la seva cohesió interna, la vivència col·lectiva de la seva pròpia tradició, i la

consciència de pertinença a un poble, a un país. Participem individualment i col·lectivament d'una tradició, d'uns valors i d'unes vivències seculars, que hem heretat. Aquest sentit de la pertinença a un poble constitueix també un estímul a treballar per un futur, que transcendeix a cadascun de nosaltres. És la petja que pretenem deixar més enllà de nosaltres, en les generacions futures.

Vinc, doncs, a servir aquesta institució vinculada profundament amb la història, la tradició i els més alts valors del poble andorrà. En la mesura que la Constitució m'atorga les responsabilitats de copríncep, expresso la meua voluntat d'entregar-me a aquesta tasca secular en bé del poble andorrà i em comprometo a treballar per refermar-la.

Estic segur que la saviesa, la prudència i el bon sentit del nostre poble, com ho ha demostrat al llarg de la seva història, sabran crear, mantenir i enfortir les condicions necessàries que donin suport a la institució dels coprínecs i li permetin dur a terme adequadament la seva funció específica d'exercici de la sobirania, que el poble andorrà els ha confiat. Cap raó no pot justificar l'abandonament d'aquest terreny comú perquè comportaria sempre obrir un procés de degradació institucional, amb greus connotacions i riscos de conseqüències imprevisibles.

Pertanyem a un poble sobirà, compromès a "perseverar en la promoció de valors com la llibertat, la justícia, la democràcia i el progrés social", tal com diu el preàmbul de la nostra Constitució. La nostra sobirania ens porta a assumir un compromís col·lectiu com a andorrans. Hem de treballar per un món de llibertat, de justícia, de democràcia i de progrés social. Aquests valors han de ser el signe identificador del nostre poble. Continuadors de la nostra història ens cal ara refermar amb convicció aquests valors en el marc de la nostra complexa societat actual, perquè només els valors uneixen i donen cohesió a un poble, més enllà dels seus interessos immediats. Aquest és, al meu entendre, el nostre repte, la nostra aportació generacional.

És el compromís amb aquests valors, viscuts a l'interior de la nostra societat, el que ens ha de fer sentir integrats a la tasca d'humanitzar el nostre món. La nostra andorraneïtat és la plataforma per sentir-nos ciutadans de tot el món, corresponsables de la pau i el benestar de tota la humanitat. Aquesta és una de les derivacions bàsiques de la nostra sobirania: que

des de la nostra identitat sapiguem projectar-nos al món, a tot el món, d'acord amb les possibilitats reals de les nostres modestes dimensions.

Ens cal també dirigir la mirada cap al futur, per tal de "garantir -d'acord amb el preàmbul de la Constitució- per a les generacions futures un medi de vida adequat". Els hem de lliurar un país digne des del punt de vista econòmic, social, ecològic i cultural. De la mateixa manera que hem sabut construir una economia dinàmica i de progrés, n'estic segur que, a través de l'esforç de la societat civil andorrana, sabrem construir i afermar un futur amb condicions dignes de les generacions que vindran.

També hem de tenir present que els hem de transmetre una societat plena de valors morals, de tal manera que estimuli, des del punt de vista del ple desplegament de les potencialitats de la persona humana, la participació activa en la dinàmica de la mateixa societat. Si la família ha estat la institució bàsica que ha donat fermesa i continuïtat a la nostra societat andorrana, cal que ara continuï viva, refermada, que no abdiqui de la seva funció de ser santuari de l'amor i de la vida, i transmissora d'aquests valors humans que s'obren al seu fonament transcendent. Hem de bastir un país que sàpiga impulsar una sòlida comunitat educativa amb tot el sistema educatiu del país.

En aquesta línia d'afirmació de la nostra identitat ens cal ser amatents en la defensa de la nostra llengua oficial de l'Estat, el català -segons l'article 2 de la Constitució. Hem de mantenir-la viva en el conjunt de la nostra societat i, per a això, hem d'aplicar-hi els nostres millors esforços. Hem de ser capaços de bastir, a l'entorn de la llengua catalana, una cultura, agermanada i unida a la de tots els pobles aplegats en la mateixa llengua, que doni prestigi i força a la nostra creativitat cultural, que aixequi el nivell de la nostra vivència de la cultura i ens doni sentit i capacitat crítica per a progressar com a societat. Som conscients de la nostra específica responsabilitat de projectar internacionalment la llengua catalana, atès que, com a Estat que som, tenim l'oportunitat de fer-la present arreu com el nostre idioma oficial.

Formar part de la família andorrana és participar d'aquell espai públic del bé comú que la nostra Constitució designa com a Estat democràtic i social. La millor manera de ser un poble socialment ben cohesionat és estar molt amatents a aquells andorrans i andorranes que,

per les causes que siguin, necessiten ajuda per a tirar endavant dignament les seves vides. Un poble revela la seva dignitat amb la manera com tracta els ciutadans més febles d'aquest poble. Aquest afany de justícia social no és solament en benefici de qui rep, sinó també de qui contribueix i dóna, ja que exercir aquesta solidaritat dóna força i cohesió a tot el conjunt de la societat.

És pensant en el futur d'Andorra i de l'andorraneïtat que totes les institucions constitucionals del país hem de treballar - cadascuna en el camp que li correspongui, però totes en la mateixa direcció- per obrir les perspectives de futur que Andorra es mereix.

Us acabo d'expressar els meus sentiments i conviccions que són molt profundes i sentides, en el moment solemne de jurar la Constitució democràtica que el poble andorrà s'ha donat. Per a acabar us vull ressaltar que tot això és el meu compromís personal. La dignitat que em confereix la Constitució és la que m'estimula a posar-me, juntament amb S.E. el Copríncep francès, al servei d'aquest poble, d'aquest Estat, per a la defensa de la seva identitat, de la seva independència, de la seva sobirania i dels seus valors propis i peculiars, configurats a través de la història de tantes i tantes generacions i amb la voluntat de projectar-los en un futur que desitjo ple d'èxits materials i morals per a Andorra i per a cadascun dels seus ciutadans.

Que Déu m'hi ajudi! Que la Mare de Déu de Meritxell, que ara pujaré a venerar en el seu Santuari Nacional, vetlli pel poble andorrà!

Visca Andorra!

(Visca)

(Aplaudiments)

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 17.20h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 821234